

2013W1004(1)

2013W1004(2)

20 september 2016

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],

geboren op [datum],

wonende te [plaats],

hierna te noemen: klaagster,

juridisch adviseur: mr. N.A. Viellevoeye-Geers, advocaat te Nijmegen,

tegen:

wijlen [naam],

geboren op [datum], overleden op [datum],

de persoon over wie geklaagd wordt,

hierna ook te noemen: aangeklaagde 1,

tijdens haar leven lid van de Congregatie van de Zusters van het arme Kind Jezus P.I.J.

en

wijlen [naam]

geboren op [datum], datum van overlijden onbekend,

de persoon over wie geklaagd wordt,

hierna ook te noemen: aangeklaagde 2,

tijdens haar leven lid van de Congregatie van de Zusters van het arme Kind Jezus P.I.J.

1. De procedure

1.1. Voor de gang van zaken in de opeenvolgende procedures die klaagster ter zake van haar klacht heeft gevoerd alsmede over de inhoud van die klacht zelf, verwijst de Klachtencommissie naar hetgeen daarover is vermeld in de uitspraak van de Klachtencommissie van 29 mei 2015, onder de nummers 1 en 2.

1.2. De Klachtencommissie volstaat met de volgende aanvulling. Bij brief van 2 december 2015, ingekomen bij de Klachtencommissie op 4 december 2015, heeft de huidige juridisch adviseur van klaagster een verzoek tot herziening ingediend van het advies van de Klachtencommissie van 29 mei 2015. Bij dat herzieningsverzoek is onder meer een aantal verklaringen gevoegd te weten een verklaring van [naam], van [naam], van [naam], van [naam] en een verklaring van drs. [naam]. Op grond van de inhoud van deze verklaringen, die alle betrekking hebben op het door klaagster gestelde seksueel misbruik van klaagster door aangeklaagden, is het herzieningsverzoek bij uitspraak van de Bijzondere kamer van 1 maart 2016 gegrond verklaard ten aanzien van aangeklaagden 1 en 2 en is bepaald dat de zaak wat betreft deze aangeklaagden opnieuw zal worden behandeld.

1.3. Op 23 juni 2016 is de klacht van klaagster ter zitting van de Klachtencommissie behandeld. Klaagster was aanwezig vergezeld van haar echtgenoot. Zij werd bijgestaan door mr. Viellevoeye-Geers. De Congregatie heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. J. Goumans, advocaat te Maastricht en door zuster [naam], Overste van de Congregatie. Omdat nadien bij de Klachtencommissie vragen zijn gerezen over de authenticiteit van de verklaringen van en de ondertekeningen van die verklaringen door de dames [naam], [naam], [naam] en [naam], is besloten deze dames te horen. Bovendien is besloten de heer [naam], geneesheer-directeur van [instelling] te horen.

1.4. De in 1.2 en 1.3 vermelde personen zouden door de Klachtencommissie worden gehoord ter zitting van 12 augustus 2016, in tegenwoordigheid van klaagster, de Congregatie en hun juridisch adviseurs. Die personen hebben evenwel te kennen gegeven niet ter zitting te kunnen of willen verschijnen.

1.5. Namens klaagster is vervolgens verzocht de klachtprocedure op de overgelegde stukken, dat wil zeggen zonder de nadere zitting van 12 augustus 2016, af te doen. De Klachtencommissie heeft evenwel beslist dat die zitting noodzakelijk was. Op 12 augustus 2016 heeft te Utrecht derhalve wederom een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klaagster is niet verschenen. Namens haar is verschenen mr. Viellevoeye-Geers. Namens de Congregatie zijn verschenen mr. Goumans en zuster [naam].

2. De beoordeling

2.1. In een klachtzaak als de onderhavige, waarbij de gepresenteerde feiten zich in een ver verleden zouden hebben voorgedaan, pleegt de Klachtencommissie zeer grote waarde toe te kennen aan de eigen verklaring van de klager of klaagster. Deze verklaring is een van de voornaamste bronnen, zo niet de voornaamste bron van informatie voor de Klachtencommissie. De commissie moet op deze informatie kunnen afgaan. Er mag bij haar geen twijfel bestaan over de juistheid van hetgeen aan haar wordt voorgelegd over het seksueel misbruik dat onderwerp is van het klaagschrift waarmee de klachtprocedure wordt ingeleid. Het belang van de verklaring wordt in adviezen van de Klachtencommissie vaak tot uitdrukking gebracht in het antwoord op de vraag of een dergelijke verklaring oprecht op de commissie is overgekomen. Luidt het antwoord op deze vraag bevestigend dan gaat de Klachtencommissie uit van de geloofwaardigheid van de verklaring van de klager. Of een klacht vervolgens tot een advies leidt de klacht gegrond te verklaren hangt mede af van de vraag of de verklaring van de klager wordt gesteund door het zogenoemde steunbewijs.

2.2. Of een verklaring van een klager oprecht op de Klachtencommissie overkomt en aldus bijdraagt aan de overtuiging van de commissie dat de aan aangeklaagde verweten handelingen ook werkelijk door deze zijn verricht, hangt niet alleen af van de inhoud van de verklaring van klager zoals die verklaring bijvoorbeeld in het klaagschrift is neergelegd maar zij hangt af van de gehele houding van de klager zoals die in de klachtenprocedure aan de dag treedt. Daarom ook is het bijvoorbeeld van cruciaal belang dat de klager zelf bij de Klachtencommissie verschijnt om daar eveneens zijn verhaal te doen. Daarom ook is belangrijk dat het door de klager overgelegde steunbewijs niet onder verdenking staat omdat het van de zijde van of door toedoen van de klager is bewerkt of omdat anderszins door toedoen van klager twijfel is gerezen over de waarde van dat bewijs.

- 2.3. In haar advies van 29 mei 2015 heeft de Klachtencommissie de overste van de Congregatie geadviseerd de klachten van klaagster niet gegrond te verklaren. Een van de gronden die de Klachtencommissie aan haar advies heeft gegeven is dat van de zijde van klaagster overgelegde bewijsmiddelen hun bewijskracht hebben verloren door de wijze waarop zij zijn bewerkt. Hierdoor was naar het oordeel van de commissie eveneens de betrouwbaarheid van de overige toen in de klachtenprocedure overgelegde bewijsmiddelen ernstig aangetast.
- 2.4. In de onderhavige procedure zal de Klachtencommissie wederom onderzoeken of de verklaring van klaagster geloofwaardig is, thans gezien bij het licht van de in de vermelde herzieningsbeslissing van de Bijzondere kamer relevant geachte stukken en, indien dat het geval is, of er voldoende valide steunbewijs is om te komen tot het advies de klacht gegrond te verklaren.
- 2.5. Aan de verklaring van drs. [naam] van 27 augustus 2015, betrekking hebbend op aangeklaagde 2, kan niet de waarde worden toegekend die klaagster daaraan gehecht wenst te zien. Desgevraagd heeft klaagster ter zitting van 23 juni 2016 verklaard dat drs. [naam] de verklaring van 27 augustus 2015 op haar verzoek heeft geschreven. Deze verklaring begint met de opmerking dat de schrijver al eerder verklaarde dat klaagster destijds weggelopen is bij [instelling] omdat ze zowel fysiek, seksueel als psychisch (lees:) geïntimideerd werd door aangeklaagde 2, waarbij klaagster op een zeker moment fysiek (seksueel) geslagen, geschopt en betast werd. De Klachtencommissie heeft echter moeten constateren dat drs. [naam] weliswaar twee eerdere verklaringen heeft afgelegd maar dat, zoals namens klaagster ter zitting van 23 juni 2016 is bevestigd, in geen ervan ook maar enige verwijzing voorkomt naar seksueel getinte handelingen die door aangeklaagde zouden zijn verricht ten aanzien van klaagster. De verklaring van drs. [naam] van 27 augustus 2015 kan dan ook niet bijdragen aan de geloofwaardigheid van het verhaal van klaagster.
- 2.6. Ter zitting van 23 juni 2016 heeft klaagster verklaard dat de sociaal psychiatrisch verpleegkundige [naam] tegenover [naam] had toegegeven zelf de wijzigingen in de brief van 26 januari 2010 te hebben aangebracht, waarvoor [naam] tuchtrechtelijk is veroordeeld. Aan haar mededeling daaromtrent ter zitting van 23 juni 2016 kan redelijkerwijs geen andere betekenis worden gehecht dan dat in de zaak [naam] inmiddels een tuchtuitspraak was gegeven die klaagster in het gelijk stelde over haar bewering dat de brief van 26 januari 2010 door [naam] zelf was bewerkt. Zou dit inderdaad het geval zijn, dan zou dit een belangrijk nieuw feit ten gunste van klaagster opleveren met betrekking tot de brief van 26 januari 2010. Die in die brief aangebrachte wijzigingen hebben, blijkens het advies van de Klachtencommissie van 29 mei 2015, bijgedragen aan het oordeel van de commissie dat steunbewijs dat klaagster eerder heeft aangedragen was bewerkt, hetgeen heeft geleid tot niet gegrondverklaring van de klacht van klaagster. [Naam] heeft te kennen gegeven niet ter zitting van 12 augustus 2016 te kunnen verschijnen omdat hij dan met vakantie is. Dat heeft de Klachtencommissie ertoe gebracht aan klaagster herhaaldelijk te vragen om de beslissing in de tuchtzaak tegen de heer [naam] over te leggen. Klaagster heeft geweigerd hieraan te voldoen. De juridisch adviseur van klaagster heeft in een e-mail van 9 augustus 2016 aan de commissie geschreven dat klaagster om haar moverende redenen de tuchtuitspraak niet wenste over te leggen. Ter zitting van 12 augustus 2016 heeft de juridisch adviseur van klaagster daarenboven naar voren gebracht dat klaagster niet heeft gesteld dat er een tuchtzaak tegen de heer [naam] had gelopen maar dat zij slechts bij [instelling] had geklaagd over het gedrag van de heer [naam] en dat hij door deze instelling bijgevolg op non-actief was gesteld gedurende een bepaalde periode. Deze bewering van de juridisch adviseur is, gezien het verhandelde ter zitting van 23 juni 2016 en haar e-mail van 9 augustus 2016, feitelijk onjuist voor zover zij beoogt te stellen dat klaagster niet heeft verklaard dat [naam] tuchtrechtelijk is veroordeeld wegens de vermelde gedraging. Klaagster heeft eerder inderdaad ook vermeld dat zij bij [instelling] had geklaagd, maar dit was niet over de bewerking

door [naam] van de brief van 26 januari 2010, maar over het schenden van het ambtsgeheim van verschillende als “deskundigen” aangeduide personen onder wie psychiater [naam] en sociaal psychiatrisch verpleegkundige [naam]. Klaagster heeft in de onderhavige procedure de Klachtencommissie dus opzettelijk onjuist voorgelicht. Hierdoor is de geloofwaardigheid van haar verhaal ernstig ondermijnd.

2.7. Mevrouw [naam] heeft zich per e-mail en per telefoon tot de Klachtencommissie gewend. Op 26 juli 2016 heeft zij telefonisch meegedeeld dat zij niets kan verklaren over hetgeen klaagster op [instelling] heeft meegemaakt. Voorts heeft zij verklaard dat zij nimmer iets heeft ondertekend wat haar door klaagster of haar juridisch adviseur is toegestuurd. Vervolgens heeft de griffie mevrouw [naam] de op haar naam staande verklaring van 9 oktober 2015 toegestuurd, waarin bevestigd wordt dat tegen klaagster seksueel misbruik is gepleegd op [instelling], en waaronder een handtekening staat. Verder is bij gelijke post een bevestiging van het in het telefoongesprek van 26 juli 2016 besprokene aan mevrouw [naam] gestuurd, welke bevestiging zij op 29 juli 2016 ondertekend aan de griffie van de Klachtencommissie heeft geretourneerd. Uit deze bevestiging blijkt dat haar niet eerder door klaagster of haar juridisch adviseur enig stuk ter ondertekening is toegestuurd. Voorts blijkt uit de bevestiging van 29 juli 2016 dat zij niets kan verklaren over het seksueel misbruik dat klaagster zou zijn overkomen op [instelling]. Tenslotte blijkt uit de handtekening op de geretourneerde bevestiging dat de handtekening op de verklaring van 9 oktober 2015 niet van mevrouw [naam] kan zijn.

2.8. De Klachtencommissie heeft geen aanleiding om te twijfelen aan de juistheid van de inhoud van de door mevrouw [naam] ondertekende en geretourneerde bevestiging van het telefoongesprek op 26 juli 2016. De suggestie van klaagster, gedaan in haar e-mail van 4 augustus 2016 dat de griffie van de Klachtencommissie mevrouw [naam] opzettelijk heeft misleid, mist iedere grond. Er is geen enkel aanknopingspunt voor het oordeel dat de verklaring van mevrouw [naam] van 29 juli 2016 niet een getrouwe weergave bevat van hetgeen in die verklaring is gerelateerd over het telefoongesprek dat zij op 26 juli 2016 heeft gevoerd met de griffie van de Klachtencommissie. De Klachtencommissie zal dan ook niet het verzoek honoreren dat namens klaagster is gedaan op de zitting van 12 augustus 2016 om mevrouw [naam] te horen.

2.9. De Klachtencommissie kan tot geen ander oordeel komen dan dat het stuk dat op 9 oktober 2015 door mevrouw [naam] zou zijn ondertekend niet een waarheidsgetrouwe verklaring van haar is en dat zij dat stuk niet heeft ondertekend. Dit betekent dat van de zijde van klaagster in de onderhavige procedure een geschrift is ingebracht dat bestemd is om tot bewijs te dienen van ten aanzien van klaagster gepleegd seksueel misbruik, terwijl dat stuk valselijk is opmaakt met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken. De Klachtencommissie kan dit stuk dan ook in het geheel niet beschouwen als bij te dragen aan de geloofwaardigheid van het verhaal van klaagster.

2.10. De bij het herzieningsverzoek overgelegde verklaringen op naam van de dames [naam], [naam], [naam] en [naam] hebben hetzelfde format en zouden alle op dezelfde datum zijn afgelegd als de verklaring van mevrouw [naam] van 9 oktober 2015. Geen van de eerst genoemde dames heeft zich bereid verklaard de verklaring nader toe te lichten ter zitting van 12 augustus 2016. De authenticiteit van de verklaringen van de eerst genoemde dames is derhalve onvoldoende komen vast te staan.

2.11. Op grond van hetgeen is overwogen in 2.6 tot en met 2.10 is de Klachtencommissie niet kunnen komen tot het oordeel dat hetgeen klaagster heeft verklaard omtrent het seksueel misbruik dat zou zijn gepleegd door aangeklaagden op de Klachtencommissie oprecht is

overgekomen. De geloofwaardigheid van die verklaring van klaagster is aan ernstige twijfel onderhevig. Reeds om deze reden acht de Klachtencommissie het niet aannemelijk dat aangeklaagden jegens klaagster het seksueel misbruik hebben gepleegd dat zij in haar onderscheiden klaagschriften heeft geschetst. De klachten komen op die grond dan ook niet voor een advies tot gegrondverklaring in aanmerking.

3. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de overste van de Congregatie van de Zusters van het Arme Kind Jezus de klacht tegen aangeklaagde 1 en aangeklaagde 2 niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 20 september 2016 door mr. T.F.A.M. Hoogenboom, voorzitter, mr. A.M.T. Denekamp-Mulder en drs. L. Erftemeyer, leden, bijgestaan door mr. H.L. Miedema, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klaagster en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klaagster verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klaagster schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.